ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ— ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 13ον—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3875
ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1964

Ὁ Λαὸς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας θὰ ἐκλέξη θριαμβευτικῶς τὸν κ. Ἀνδρέαν Παπανδρέου

Η ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΓΚΥΡΟΣ

ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΑΝ ΤΑ ΨΕΥΔΗ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΕΡΕ

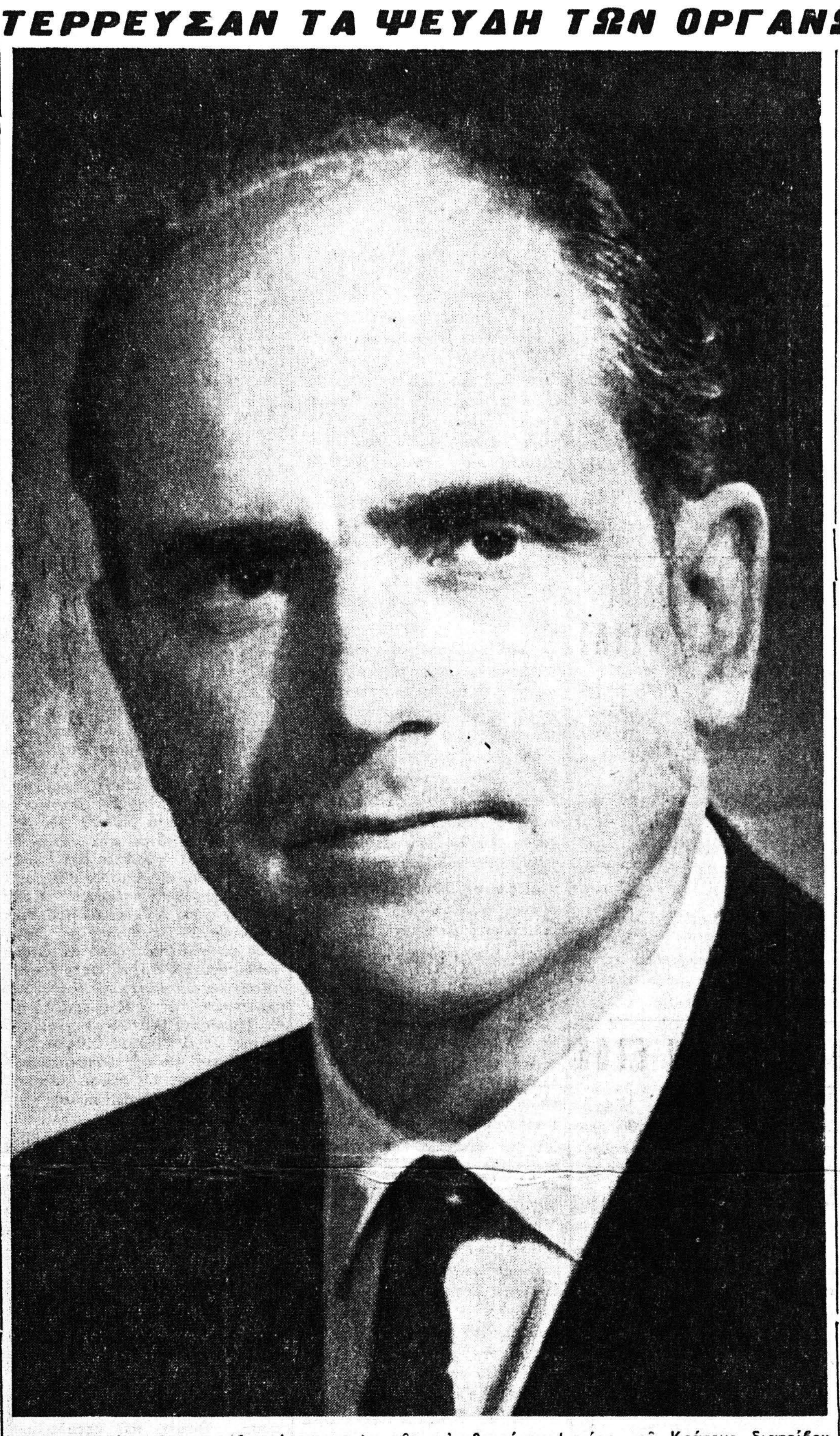

Μία μόνον ἑβδομὰς μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου θὰ σημειώση τὴν ἀπαρχὴν μιᾶς ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ ἀληθινῆς ἀναδημιουργίας.

Εἶναι ἑπόμενον νὰ ταράσσωνται τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς ΕΡΕ, διότι καλῶς γνωρίζουν ὅτι τὴν 16ην Φεβρουαρίου θὰ θριαμβεύση ἡ Δημοκρατία, διότι δὲν ὑπάρχει ΤΙΠΟΤΕ, τὸ ὁποῖον νὰ δύναται νὰ ἀναχαιτίση τὴν θύελλαν τοῦ Λαοῦ.

Καὶ τί δὲν ἔκαμαν διὰ νὰ φοβίσουν τὸν λαὸν καὶ νὰ τὸν συγκρατήσουν εἰς τὴν ἐνθουσιώδη καὶ μαζικὴν πορείαν του πρὸς τὸ ψηφοδέλτιον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου...

Ὅλα, ὅμως, τὰ ὅπλα ποὺ ἐχρησιμοποίησαν, ἔπαθαν ἀφλογιστίαν.

Ποῦ εἶναι τώρα πλέον ἡ ἐκστρατεία των δῆθεν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Δραχμῆς; Ὅσοι τὴν ἔπαθαν — τὴν ἔπαθαν, ἀγοράσαντες λίρας ἀκριβά, διὰ νὰ τὰς ξεπουλήσουν φθηνά, ἀφοῦ ἤδη ἡ τιμὴ ὑποχωρεῖ ὁλοέν. Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα θύματα...

Ποῦ εἶναι ἡ δῆθεν ἱερὰ ἐκστρατεία των ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον κινδυνεύει ἀπὸ τήν... συνεργασίαν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῆς ἀριστερᾶς; Ἐγελοιοποιήθη, διότι ὁ λαὸς εἶδε τὸν Γεώργιον Παπανδρέου νὰ ἀρνῆται κατηγορηματικῶς νὰ στηριχθῆ εἰς τὰς ψήφους τῶν ἀριστερῶν βουλευτῶν, ὅπως δὲν ἐδέχθη νὰ στηριχθῆ οὔτε εἰς τὰς ψήφους τῆς ΕΡΕ, αἱ ὁποῖαι ἐπίσης τοῦ προσεφέροντο. Ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἀληθινὸ Κ έ ν τ ρ ο ν, ἐθνικὸν κέντρον.

Καὶ ἀφοῦ εἶναι πιὰ φανερόν, ὅτι ὁ λαὸς θὰ δώση εἰς τὸ Κέντρον τὴν ἀπαιτουμένην μεγάλην πλειοψηφίαν, διὰ νὰ μπορέση νὰ ἐφαρμόση ἀ ν ό θ ε υ τ ο τὸ πρόγραμμά του ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν τάξεων, τί ἄλλο νὰ μηχανευθοῦν τῆς ΕΡΕ τὰ ἀπηλπισμένα ὄργανα; Ἐμηχανεύθησαν δῆθεν... ἀκυρότητα τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ καθηγητοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου, τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Καὶ ἀφοῦ ἐμέθυσαν ἀπὸ αὐτὴν τήν... ἀνακάλυψιν, τοὺς ἐπῆρε ὁ κατήφορος, διὰ νὰ προφητεύσουν ἀκυρότητα ὁλοκλήρου τοῦ... Συνδυασμοῦ Ἀχαΐας!

Νομίζουν ὅτι μὲ τέτοια μέσα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπηρεάσουν τὸν λαόν, ἐνῷ τὸ μόνον ποὺ κατώρθωσαν εἶναι καὶ πάλιν νὰ ἀποδειχθοῦν διαστρεβλωταὶ τῆς ἀληθείας. Καὶ φαιδροί...

Ὅσα ἐγράψαμεν χθές, κυριολεκτικῶς ἐκονιορτοποίησαν τὸν ἰσχυρισμὸν περὶ ἀκυρότητος τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου.

Ὡμίλησαν περὶ «μὴ ἐγγραφῆς» του εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον. Ἀλλὰ ἡ ἐγγραφὴ αὐτὴ ἀπαιτεῖται μ ό ν ο ν διὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐ κ λ έ γ ε ι ν, δηλ. διὰ τὴν ἀπόκτησιν βιβλιαρίου ψηφοφορίας. Καὶ εἶναι γ ε γ ο ν ὸ ς ὅτι ἐγένετο ἡ νόμιμος διαδικασία διὰ τὴν ἐγγραφὴν τοῦ καθηγητοῦ Παπανδρέου εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ ἐ κ λ έ γ ε σ θ α ι, δὲν χρειάζεται νὰ ἔχη ὁλοκληρωθῆ αὐτὴ ἡ διαδικασία τῆς ἐγγραφῆς, διότι δὲν ζητεῖται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα. Ἀρκεῖ νὰ ἔχη ὁ πολίτης τὰ προσόντα τοῦ ἐκλογέως, ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὁρίζει τὸ Σύνταγμα, διὰ νὰ εἶναι ἐ κ λ ό γ ι μ ο ς. Καὶ ὁ καθηγητὴς Παπανδρέου ἔχει ΑΠΑΝΤΑ τὰ ἐκ τοῦ Συντάγματος προσόντα.

Ἐπαναλαμβάνομεν πῶς ἔχει ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως τὸ θέμα αὐτό:

1. Τὸ ἄρθρον 70 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος τοῦ ἔτους 1952 ὁρίζει ὅτι «ὅπως ἐκλεγῆ τις βουλευτής, ἀπαιτεῖται νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην, ἔχων συμπεπληρωμένον τὸ εἰκοστὸν πέμπτον ἔτος καὶ τὴν νόμιμον ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν». Καὶ ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου ἔχει καὶ τὰ τρία ἐκ τοῦ Συντάγματος ἀπαιτούμενα προσόντα: α) Εἶναι πολίτης Ἕλλην, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐγγραφῆς του εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τοῦ δήμου Ἀθηναίων ὑπ' ἀρ. 472)68862.β) Ἔχει τὴν νόμιμον ἡλικίαν, ὡς γεννηθεὶς τὸ ἔτος 1919, καὶ γ) Ἔχει τὴν νόμιμον ἱκανότητα τοῦ ἐκλέγειν, διότι οὐδέποτε κατεδικάσθη δι' οἱανδήποτε αἰτίαν, εἰς στέρησιν ταύτης.

Αὐτὸ σημαίνει — καὶ δυνάμεθα νὰ τὸ ὑποστηρίξωμεν μὲ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΑ— ὅτι ἀφοῦ τὸ Σύνταγμα ζητεῖ ἀπὸ τὸν ὑποψήφιον ΤΡΙΑ προσόντα ΜΟΝΟΝ, ὁ δὲ καθηγητὴς Παπανδρέου διαθέτει αὐτά, ἡ ὑποψηφιότης του εἶναι ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΕΝ ΤΑΞΕΙ.Καὶ θ' ἀποδειχθῆ αὐτὸ μετὰ τὰς ἐκλογάς, ὅταν θὰ ἐκλεγῆ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΩΣ καὶ ΘΑ ΑΝΑΚΗΡΥΧΘΗ βουλευτὴς Ἀχαΐας. Ὁπότε, τὰ ὄργανα τῆς ΕΡΕ θὰ βουβαθοῦν κατησχυμένα.

2. Ὁ ἰσχυρισμός, ὅτι ἀπαιτεῖται, ἐπὶ πλέον τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένων, ὅπως εἶναι ἐγγεγραμμένος εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον, εἶναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΣ. Ἦτο, πράγματι, συνδεδεμένον τὸ ἐκλόγιμον καὶ πρὸς προσόντα ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ἀλλὰ τοῦτο συνέβαινε πρὸ ὁλοκλήρων ἑκατὸν ἐτῶν, εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864. Ἀλλά, ἡ διάταξις περὶ ἀπαραιτήτων προσόντων, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου, διεγράφη κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος, ἐν ἔτει 1911, ἀκριβῶς πρὸς ἀποτροπὴν προσθήκης ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ ἄλλων προσόντων, πλὴν τῶν ὑπὸ τοῦ Συντάγματος ὁριζομένων (Κωνστ. Βασιλείου, καθηγητοῦ τοῦ Δικονομικοῦ Δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, «Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος», 1912, σελ. 97). Καὶ τὰ προσόντα τοῦ ἐκλογίμου καθωρίσθησαν περιοριστικῶς εἰς τὸ ἄρθρον 70, «τοῦ νόμου μὴ δυναμένου νὰ προσθέση καὶ ἄλλα». (Νικ. Ν. Σαριπόλου, καθηγητοῦ τοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, «Ἑλληνικὸν Συνταγματικὸν δίκαιον», 1915, σελ. 291). Καὶ περαιτέρω: «Ἵνα ἤ τις ἐκλόγιμος, δέον νὰ ἔχη τὴν νόμιμον ἱ κ α ν ό τ η τ α τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ δὲν ἀπαιτεῖται νὰ δύνηται καὶ νὰ ἐ ξ α σ κ ή σ η τὸ ἐκλογικὸν αὐτοῦ δικαίωμα, δηλ. δὲν εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐκλογιμότητα ἐν βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς ἡ ἐ γ γ ρ α φ ὴ ἐν τῷ ἐκλογικῷ καταλόγῳ, ἥτις εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ ἐγένετο, ἕνεκεν ἀμελείας» (Σαριπόλου, ὡς ἄνω, σελ. 293—294). Τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχουσι καὶ οἱ σύγχρονοι νομομαθεῖς καὶ συνταγματολόγοι, ἐν οἷς ὁ καθηγητὴς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Χρ. Σγουρίτσας ἀποφαίνεται ὡς ἑξῆς: «Δύναται νὰ εἶναι τις ἐκλόγιμος ΚΑΙ ἐὰν ΔΕΝ ἔχει ἐγγραφῆ εἰς ἐκλογικόν τινα κατάλογον ἢ εἰς κατάλογον ἐκλογικῶν βιβλιαρίων... Τὰ προσόντα τοῦ ἐκλογίμου ὁρίζονται π ε ρ ι ο ρ ι σ τ ι κ ῶ ς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος, τοῦ νόμου μὴ δυναμένου πέραν τούτων νὰ ὁρίση καὶ ἄλλα». (Συνταγματικὸν Δίκαιον, 1959, σελ. 237—238).

Πρέπει νὰ γράψωμεν μερικὰς ἐνδιαφερούσας λεπτομερείας διὰ τὸ ἱστορικὸν τοῦ ζητήματος.

Πράγματι τὸ Σύνταγμα τοῦ 1864, ἐζητοῦσε ἀπὸ τὸν θέλοντα νὰ ἐκθέση ὑποψηφιότητα νὰ ἔχη ὄχι μόνον ὅσα προσόντα ἀνέφερε συγκεκριμένως τὸ Σύνταγμα, ἀλλὰ καὶ ὅσα θὰ περιελάμβανε ὁ ἑκάστοτε ψηφιζόμενος ἐκλογικὸς νόμος. Ἀλλά, ἡ διάταξις αὐτὴ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1864 ΚΑΤΗΡΓΗΘΗ μὲ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1911 καὶ ἔκτοτε εἶναι κατηργημένη.

Ὅπως πρακύπτει ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος, οἱ τότε πληρεξούσιοι τοῦ ἔθνους ἐσκέφθησαν ἔτσι: Διὰ νὰ ἐκλεγῆ κανεὶς βουλευτὴς πρέπει ΜΟΝΟΝ νὰ εἶναι πολίτης Ἕλλην, ἄνω τῶν 25 ἐτῶν καὶ νὰ μὴ τοῦ ἔχουν ἀφαιρεθῆ διὰ δικαστικῆς τινος ἀποφάσεως τὰ πολιτικὰδικαιώματα, τὰ ὁποῖα εἶναι γνωστὸν πότε ἀφαιροῦνται (π. χ. ὅταν κακουργήματα ἢ πτωχεύση ἡ τυχὸν ἐμπορική του ἐπιχείρησις ἢ χαρακτηρισθῆ παράφρων). Τίποτε ἄλλο δὲν χρειάζεται, πλὴν τῶν ὅρων, τῶν περιεχομένων εἰς τὸ Σύνταγμα. Καὶ καταργοῦμεν τὴν δυνατότητα προσθήκης καὶ ἄλλων προσόντων μὲ ἁπλοῦν νόμον, διότι δὲν ἀποκλείεται νὰ ἔλθη κάποιαν ἡμέραν μία Βουλὴ καὶ νὰ ψηφίση νόμον, ὁ ὁποῖος νὰ λέγη, φέρ' εἰπεῖν, ὅτι διὰ νὰ ἐκλεγῆ βουλευτὴς πρέπει νὰ ἔχη ἰδιόκτητον οἰκίαν ἢ νὰ ἔχη ὡρισμένου ὕψους περιουσίαν ἢ ἄλλα σχετικά, ὥστε τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα νὰ γίνη ἀριστοκρατικὸν καὶ ὀλιγαρχικόν. Λοιπόν, ὄχι! Καταργεῖται τὸ δικαίωμα τῆς προσθήκης προσόντων μὲ νόμον. Ἔτσι κατηργήθη καὶ ἡ ὑποχρέωσις τῆς ἐγγραφῆς εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον.

Τὸ ἐκλογικὸν βιβλιάριον χρειάζεται διὰ νὰ ψηφίσης ἐ σ ὺ ἄλλον πολίτην. Δὲν χρειάζεται διὰ νὰ ἐκθέσης ὑποψηφιότητα, νὰ σὲ ψηφίσουν οἱ ἄλλοι. Φθάνει νὰ ἔχης τὴν ἰ θ α γ έ ν ε ι α ν, τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν νόμιμον ἱκανότητα, δηλαδὴ νὰ μὴν ἔχη ἐκδοθῆ δικαστικὴ ἀπόφασις εἰς βάρος σου.

Ὥστε, ὁ ἰσχυρισμὸς περὶ ἀπαραιτήτου ἐγγραφῆς εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον εἶναι ἀ ν τ ι σ υ ν τ α γ μ α τ ι κ ό ς. Πότε θὰ ἦτο ἐν τάξει; Ἑκατὸ χρόνια παλαιότερα ἀπὸ σήμερα! Βέβαια, ὡρισμένοι ἄνθρωποι τῆς ΕΡΕ θὰ ἦσαν εὐχαριστημένοι νὰ γυρίσωμε ἑκατὸ χρόνια πίσω, ἀλλὰ δ ὲ ν τ ὸ μ π ο ρ ο ῦ ν. Τὸ Ἰσχῦον Σύνταγμα δὲν τοὺς τὸ ἐπιτρέπει. Δὲν ζοῦμε πλέον στὰ 1864... ἂς τὸ πάρουν ἀπόφασιν!

3. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐθνοσυνέλευσις τοῦ 1911 κατήργησε τὴν ἀπὸ τοῦ 1864 διάταξιν περὶ ἀπαραιτήτων καὶ τῶν ὑπὸ ἁπλοῦ νόμου ἀναφερομένων προσόντων (ὡς ἐν προκειμένῳ περὶ ἐγγραφῆς εἰς ἐκλογικὸν κατάλογον) ἦτο, ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ βαθύτατα ΕΘΝΙΚΟΣ, ὡς προκύπτει ἀπὸ τὴν γενομένην τότε ἑρμηνευτικὴν δήλωσιν ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἔχουσαν οὕτω: «Ἀπὸ συνταγματικῆς ἀπόψεως οὐδὲν κωλύει ὅπως καὶ αἱ ἐκτὸς τῆς περιφερείας τοῦ Κράτους διατρίβοντες Ἕλληνες πολῖται ἀντιπροσωπεύωνται ἐν τῇ Βουλῇ». Καὶ εἶναι ἀκριβῶς ἡ περίπτωσις τοῦ καθηγητοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου, διαπρέψαντος εἰς τὴν μεγάλην ἀμερικανικὴν δημοκρατίαν καὶ ἐγκαταλείψαντος τὰ πάντα, ἵνα ἔλθη καὶ νὰ τεθῆ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ μας.

Θὰ ἔπρεπε λοιπὸν νὰ αἰσχύνωνται ὅσοι ἐμηχανεύθησαν τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ καθηγητοῦ κ. Παπανδρέου.

4. Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι ΛΕΛΥΜΕΝΟΝ καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐκλογοδικείου (ἀπόφ. 10)1956) ὅπερ ἀπεφάνθη ὅτι «δὲν στεροῦνται ἐκλογιμότητος οἱ κεκτημένοι μὲν τὸ ἐκλογικὸν δικαίωμα, μὴ ὄντες δὲ τυχὸν ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους».

Ἐὰν λοιπὸν δὲν ἔφθαναν διὰ τὴν ΕΡΕ αἱ γνωματεύσεις τοῦ σοφοῦ νομοδιδασκάλου Σαριπόλου καὶ τῶν καθηγητῶν πανεπιστημίων Βασιλείου καὶ Σγουρίτσα, ἰδοὺ ἔχουν καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου ἁρμοδίου δικαστηρίου, τοῦ Ἐκλογοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀπεφάνθη ὅτι τὸ νὰ μὴν εἶναι τυχόν, ἐγγεγραμμένος κανεὶς εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον (καίτοι, ἐπαναλαμβάνομεν, διὰ τὸν καθηγητὴν κ. Παπανδρέου ἔχει γίνει ἡ σχετικὴ διαδικασία) δὲν ἔχει κ α μ μ ί α ν σημασίαν διὰ τὴν ἐκλογιμότητα.

Αὐτὴ ἡ λίαν πρόσφατος ἀπόφασις τοῦ Ἐκλογοδικείου φωτίζει ἄπλετα τὸ «ζήτημα» καὶ δὲν ἀφήνει καμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου, ἀκόμη καὶ ἂν τολμήσουν κακόβουλοί τινες νὰ τὴν ἀμφισβητήσουν, μόνον διὰ τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων, θὰ ἀναγνωρισθῆ ὡς ἀπολύτως ἐν τάξει. Διότι ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΤΑΞΕΙ.

5. Συμπέρασμα: Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου εἶναι συνταγματικῶς ἀπολύτως ΕΓΚΥΡΟΣ. Καὶ δὲν εἶναι μόνον σύμφωνος μὲ τὸ Σύνταγμα ἡ ὑποψηφιότης του, ἀλλ' ἐπίσης εἶναι σύμφωνος καὶ μὲ τὴν θέλησιν τῆς μεγάλης πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ τῆς Ἀχαΐας, ὅπως θ' ἀποδείξη ἡ θριαμβευτικὴ ἐκλογὴ τῆς 16ης Φεβρουαρίου.

Ζητοῦν τὰ ὄργανα τῆς ΕΡΕ «νὰ ἐπέμβη ἡ Δικαιοσύνη»... Ὀλίγην ὑπομονήν. Μετὰ τὸ ἀσφαλῶς ἀναμενόμενον ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα τῆς 16ης Φεβρουαρίου, οἱ ἁρμόδιοι δικασταὶ θὰ προβοῦν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου ὡς ΠΡΩΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας. Ἐὰν δὲ συγκριθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν εἰς τὰς περιφερείας, ὅπου ἰσχύει ἡ μονοσταυρία, ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου θὰ εἶναι ἐπίσης ΠΡΩΤΟΣ βουλευτὴς ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ἀπὸ ἀπόψεως ἀριθμοῦ σταυρῶν προτιμήσεως.

Καὶ τοῦτο εἶναι ΕΠΙΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ νὰ συμβῆ διὰ πολλοὺς λόγους.

ΠΡΩΤΟΝ: Ἐὰν ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ἦτο ὑποψήφιος εἰς τὸν νομόν μας εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς 16ης Φεβρουαρίου, ὅπως ἦτο εἰς προηγουμένας ἐκλογὰς καὶ ἐὰν εἶχεν ἀνάγκην σταυροῦ προτιμήσεως, δὲν θὰ ἐψηφίζετο σχεδὸν παμψηφεὶ ἀπὸ ὅλον τὸν λαόν, ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου; Ἀσφαλῶς, ναί. Εἶναι λοιπὸν ΖΗΤΗΜΑ ΤΙΜΗΣ νὰ δώσωμεν τώρα τὸν σταυρὸν προτιμήσεως εἰς τὸν ἀγαπητὸν υἱόν του. Διὰ νὰ δείξωμεν τὴν ἀγάπην μας καὶ τὴν ἀφωσίωσίν μας καὶ τὸν θαυμασμόν μας πρὸς τὸν Μεγάλον Ἀρχηγόν, στὸ πρόσωπον τοῦ παιδιοῦ του.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ: Ὄχι μόνον ἐν ὀνόματι τοῦ πατρός, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ παιδιοῦ του, τοῦ ἰδίου, διὰ νὰ τιμήσωμεν τὴν ξεχωριστὴν προσωπικότητα τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου, πρέπει νὰ τοῦ δώσωμεν ΑΦΕΙΔΩΣ τὸν σταυρὸν τῆς προτιμήσεως. Ἦλθε πάλιν εἰς τὴν πατρίδα, στὴν Ἑλλάδα μας, θυσιάσας καὶ θέσεις καὶ αἴγλην καὶ ἀπολαυὰς καὶ ἀνέσεις. Καὶ ἦλθε διὰ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς τὸν τόπο καὶ πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδελφοὺς ἅπαντας.. Δι' αὐτὴν τὴν μεγάλην π α τ ρ ι ω τ ι κ ὴ ν πρᾶξιν, τοῦ χρωστοῦμε ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ καὶ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ. Θὰ ἐξοφλήσωμε τὸ χρέος μας μὲ τὸν σταυρὸν τῆς προτιμήσεως ΧΩΡΙΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟΝ.

ΤΡΙΤΟΝ: Ὄχι μόνον τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸν μεγάλον μας ἀρχηγόν, οὔτε μόνον τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸν ἔξοχον υἱόν του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ἐπιβάλλεται νὰ ἐξυψώσωμεν ΟΣΟ ΠΙΟ ΨΗΛΑ μποροῦμε τὸν κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου. Διότι, ὅταν τοῦ δώ[illegible] τέτοιαν δύναμιν, θὰ τὴν ἀξιοποιήση πρὸς τὸ ἐθνικὸ συμφέρον, βεβαίως δὲ καὶ πρὸς τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας. Ἡ Ἀθήνα θὰ ἦταν ὑπερήφανη καὶ εὐτυχὴς νὰ ἔχη τὸν καθηγητὴν Παπανδρέου δικόν της ὑποψήφιον. Καὶ κατέβαλε προσπαθείας διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχη, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε. Ἔχομε λοιπὸν εἰς τὸν νομόν μας ἕνα ΘΗΣΑΥΡΟΝ τοῦ πολιτικοῦ μέλλοντος. Θὰ τὸν τιμήσωμε, ἀποδεικνύοντες ὅτι γνωρίζομεν καλῶς καὶ τὸ χρέος μας καὶ τὸ συμφέρον μας. Ὅλη ἡ Ἑλλάδα συζητεῖ τὸ ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἔχομεν ΔΙΚΟΥΣ ΜΑΣ εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας καὶ τοὺς δύο ἀρχηγοὺς τῶν μεγάλων ἐθνικῶν κομμάτων. Ἂς δείξωμε εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅτι θὰ ἀνυψώσωμε ἕνα ΝΕΟΝ ΑΝΔΡΑ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὸ μέλλον μπροστά του, φαινόμενοι εὐφυεῖς καὶ διορατικοί.

Διὰ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς λόγους, ποὺ ἁμιλλῶνται εἰς σπουδαιότητα καὶ εἰς βαρύτητα, ἀλλὰ καὶ διὰ ΝΑ ΜΠΟΥΜΕ ΣΤΟ ΜΑΤΙ—ποὺ λέει ὁ λαός— τῶν κακοβούλων ἀντιπάλων, οἱ ὁποῖοι ἐπιτίθενται συστηματικῶς ἐναντίον τοῦ καθηγητοῦ Παπανδρέου, διότι οἱ ἀντίπαλοι τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔνιωσαν τί σημαίνει ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου, πρέπει νὰ τὸν ἐκλέξωμε ΜΕ ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΗΝ προσωπικὴν πλειοψηφίαν.

Ἕνα ἂς εἶναι τὸ σύνθημά μας: Σταυρὸν στὸν Ἀνδρέα Παπανδρέου ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΣΠΙΤΙ!

—Εἰς χαιρετισμὸν τοῦ θρυλικοῦ «γέρου» μας!

—Εἰς ἐπιβράβευσιν τοῦ ἐξόχου διαδόχου του!

—Εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ τόπου μας καὶ τοῦ ἔθνους!

Νὰ μὴ λείψη ὁ ΣΤΑΥΡΟΣ προτιμήσεως ΥΠΕΡ τοῦ Ἀνδρέα Παπανδρέου ΑΠΟ ΚΑΝΕΝΑ ΣΠΙΤΙ τοῦ νομοῦ μας!

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΗ ΒΡΑΔΥΑ μὲ τὸν Ἀνδρέα Παπανδρέου στὴ δημοκρατικὴ Ζάκυνθο

Ἡ συγκινητικὴ εἰσφορὰ ἀνέργου ἐλαιοχρωματιστοῦ

Η ΚΑΝΤΑΔΑ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΖΑΚΥΝΘΟΣ, Ἐκτάκτου συνεργάτου. Ὁ δημοκρατικὸς λαὸς τῆς Ζακύνθου πανηγυρίζει ἕνα γεγονός, τὸ ὁποῖον μίαν ἡμέραν θ' ἀναγνωρισθῆ ὡς ἀξιομνημόνευτον εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν: τὴν ἄφιξιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου, ὅπως ὁμιλήση, ἀντὶ τοῦ πατρός του Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, εἰς τὴν μεγάλην πολιτικὴν συγκέντρωσιν τῆς νήσου.

Ἦτο ἡ Τετάρτη 5 Φεβρουαρίου 1964. Ὁ Καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου εἶχε τὰ

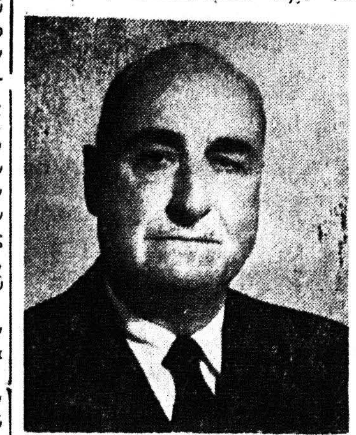

Ο κ. ΜΑΡΙΝΟΣ

γενέθλιά του, διότι ἐγεννᾶτο τὴν ἡμέραν αὐτήν, πρὸ 45 ἐτῶν. Ἀλλὰ εἶχε, κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν, τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ τὰ γενέθλιά του ὡς ἡγετικῆς πολιτικῆς προσωπικότητος, διότι, διὰ πρώτην φοράν, ὡμίλει πρὸς τὸν λαὸν μακρὰν τῆς γενετείρας του, πρὸς τὸν λαὸν ἄλλης ἐκλογικῆς περιφερείας ἀπὸ ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκτίθεται ὡς ὑποψήφιος. Ὡμίλει διὰ πρώτην φοράν, ὄχι ὡς ἁπλοῦς ὑποψήφιος, ἀλλὰ ὡς ἀγωνιστὴς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ ΔΙΑ ΤΟ ΠΑΡΟΝ καὶ ὑπὸ τὸ φῶς τῆς δικῆς του προσωπικῆς ἀκτινοβολίας ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

Ἀμφότεροι οἱ ὑποψήφιοι τῆς Ζακύνθου, ὁ διακεκριμένος ἰα[illegible] καὶ ὁ πρώην βουλευτὴς κ. Τόλμποτ Κεφαλληνός, συνέλαβον αὐτὸ τὸ νόημα τῆς ΠΡΩΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ τοῦ κ. Ἀνδρέα Παπανδρέου ἐκτὸς τῆς ἐκλογικῆς περιφερείας Ἀχαΐας καὶ ὑπεγράμμισαν τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος. Ὅταν εἶπαν εἰς τοὺς χαιρετισμούς των— ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου θὰ λάβη τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν δικαιοῦται, εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου. Θὰ ἐνθυμῆται τὸ πρῶτο εὐρύτερο, τὸ πρῶτο ἐθνικό, τὸ πρῶτο πανελληνίου σημασίας ξεκίνημά του, τὴν Ζάκυνθο.

Καὶ πραγματικά, ὁ κ. Παπανδρέου θὰ ἐνθυμῆται τὴν Τετάρτη 5 Φεβρουαρίου, τόσον διὰ τὸ νόημα τῆς ἡμέρας αὐτῆς, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπίστευτα ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν τοῦ λαοῦ τῆς Ζακύνθου. Ἦτο κάτι πολὺ συγκινητικὸν καὶ συναρπαστικόν, ποὺ μόνον ὅσοι τὸ ἔζησαν τὸ ἔνιωσαν εἰς ὅλην του τὴν μεγαλοπρέπειαν καὶ τὴν ἐπιβλητικότητα, αὐτὸ τὸ ἀναστάσιμο ξεσήκωμα ἑνὸς ὁλοκλήρου λαοῦ!

Μετὰ τὴν συγκέντρωσιν, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν εἶχε ξαναδῆ ἡ Ζάκυνθος καὶ ἡ ὁποία προδικάζει τὴν θριαμβευτικὴν ἐκλογὴν ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ ὑποψηφίων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, παρετέθη γεῦμα εἰς τὸ κέντρον «Παληοκαλύβα», ὅπου ἡ ὁμὰς τῶν ἐκλεκτῶν κιθαρωδῶν ἀδελφῶν Κεφαληνοῦ ἐτραγούδησε ζακυνθινὲς καντάδες μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μίαν συντεθεῖσαν εἰδικῶς διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὑπὸ τὸν τίτλον «Παπανδρέου ἢ τίποτα!»

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος, ἀπεκαλύφθη καὶ ἕνα συγκινητικὸν περιστατικόν, τεκμήριον τῆς λαϊκῆς ἀφοσιώσεως εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τὸν ἀρχηγὸν Γεώργιον Παπανδρέου. Ὁμιλῶν ὁ κ. Τόλμποτ Κεφαληνὸς εἶπεν: «Ὅταν, κύριε καθηγητά, μάθαμε τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἄφιξίν σας στὸ νησί μας, ἐτέθη τὸ θέμα τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐξόδων καὶ ἔσπευσαν οἱ φίλοι μας νὰ προσφέρουν μὲ προθυμίαν τὸ ὑστέρημά των, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὸ δεκάδραχμον, διὰ νὰ φθάσουν, οἱ οἰκονομικῶς [illegible]σιδράχμου. Καὶ σὲ μιὰ στιγμή, ἕνας ἐργατικὸς μὲ πλησιάζει καὶ μοῦ βάζει στὸ χέρι κάτι μεταλλινο. Ἦταν λίρα; Δῶστε μου, κύριε καθηγητά, τὸ χέρι σας... (Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὁ κ. Κεφαληνὸς βάζει στὸ χέρι τοῦ κ. Παπανδρέου ὅ,τι ἀπετέλεσε τὴν προσφορὰν τοῦ ἐργατικοῦ ἐκείνου ὑπὲρ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Καὶ ἦτο ἕνα ρολόγι χειρός). Αὐτό, κύριε καθηγητά, μοῦ ἔδωσεν ὁ φίλος μας. Δὲν εἶχε χρήματα, διότι εἶναι ἐργάτης, ἐλαιοχρωματιστής, ἄνεργος ἤδη. Δὲν εἶχε τίποτα ἄλλο νὰ προσφέρη. Ἐσκέφθην σὲ μιὰ στιγμὴ νὰ μὴ δεχθῶ τὴν προσφοράν του, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ τὸν προσβάλω καὶ μὲ ἀπέτρεψε τὸ σταθερὸ βλέμμα του. Τὸ δέχθηκα λοιπόν, ἀλλὰ γιὰ νὰ σᾶς τὸ προ-

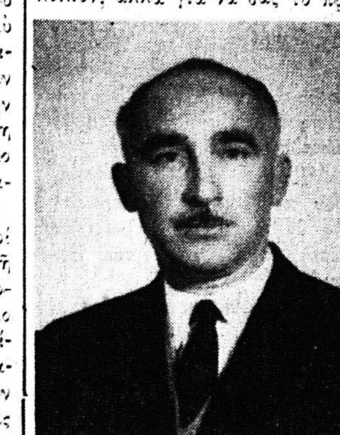

Ο κ. ΚΕΦΑΛΗΝΟΣ

σφέρω, σὰν συμβολικὸ δῶρον, ἐκ μέρους τοῦ ἀγωνιζομένου δημοκρατικοῦ λαοῦ τῆς Ζακύνθου. Δῶρα θὰ λάβετε πολλὰ στὴ ζωή σας, ἀλλὰ τέτοιο δῶρο δὲν πιστεύω ὅτι ἐλάβατε ἢ θὰ λάβετε. Κρατῆστε το σὰν ἐνθύμιο τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν μεγάλον ἀρχηγό μας Γεώργιον Παπανδρέου, καὶ σὲ σᾶς...»

Ὁ κ. Παπανδρέου, πράγματι, συνεκινήθη βαθύτατα ἀπὸ τὸ δῶρον αὐτό, τοῦ ὁποίου ἐκτιμᾶ τὴν συμβολικὴν ἀξίαν. Δὲν θὰ ξεχάση ποτὲ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ λαοῦ τῆς Ζακύνθου, εἶπεν, οὔτε αὐτὴν τὴν χειρονομίαν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔνιωσε ὅτι ἀξίζει κάθε θυσία διὰ τὴν Ἕνωσιν Κέντρου, ἡ ὁποία [illegible] τώρα βαδίζει πρὸς τὴν θριαμβευτικὴν νίκην τῆς 16ης Φεβρουαρίου, διὰ νὰ θεμελιωθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ κοινωνικὴ δημοκρατία!

ΔΗΜ. ΝΕΣΤΩΡ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΖΩΝ Φ. ΚΕΝΝΕΝΤΥ

«Ὑπάρχουν ἀποχρώσεις καὶ ἐντὸς τοῦ ἀνατολικοῦ κόσμου»

ΑΦΗΓΗΜΑ ΓΡΑΦΟΜΕΝΟΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

57ον

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ Κέννεντυ κατὰ τὴν ὁμιλίαν του, ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ μικρόβιον τῆς ἐλευθερίας» τῆς ὁποίας τὸ ἱστορικὸν ἐδημοσιεύσαμεν χθές, καθώρισεν ὡς ἀκολούθως τὴν ἀμερικανικὴ πολιτικὴν ἔναντι τοῦ ἀνατολικοῦ μπλόκ.

«Πρῶτον, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ἡ οἰκονομική μας πολιτικὴ καταστῆ περισσότερον ἐλαστική. Συχνά, αἱ χεῖρες μας εἶναι δεμέναι λόγῳ μιᾶς ἀκάμπτου καὶ στασίμου ἰδέας τὴν ὁποίαν ἔχομεν περὶ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου. Ἐξετάζομεν τὰ πάντα, ὡς ἐὰν αὐτὰ εἶχον μόνον δύο χρώματα: τὸ λευκὸν ἢ τὸ μαῦρον. Τὰ ἔθνη ἢ εἶναι μὲ τὸ μέρος μας ἢ εἶναι ἐναντίον μας— δηλαδὴ ἢ αὐτὰ διατελοῦν ὑπὸ πλήρη κομμουνιστικὸν ἔλεγχον ἢ εἶναι ἀπολύτως ἐλεύθερα. Ἀλλ' ἡ περίπτωσις εἶναι διάφορος.

»Ὑπάρχουν διάφοροι ἀποχρώσεις ἀκόμη καὶ ἐντὸς τοῦ κομμουνιστικοῦ κόσμου. Πρέπει δὲ νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν ὅπως ἀναλαμβάνωμεν τὴν πρωτοβουλίαν ὁποτεδήποτε παρουσιάζεται ἡ εὐκαιρία. Ἰδιαιτέρως εἰς τὴν Πολωνίαν— ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν οἱουδήποτε ἄλλου ρήγματος ἐμφανιζομένου εἰς τὸ Σιδηροῦν Παραπέτασμα— ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι ὅπως ἐνεργήσωμεν προοδευτικῶς, ἐπιμελῶς καὶ εἰρηνικῶς ἵνα προαγάγωμεν στενωτέρας σχέσεις καὶ ἐκθρέψωμεν τὸν σπόρον τῆς ἐλευθερίας.

» Διὰ τὸν λόγον αὐτόν, ἀκριβῶς, ἀπεγοητεύθην ἐκ τῆς τροπολογίας εἰς τὸν Νόμον περὶ ἐμπορίου, διὰ τῆς ὁποίας προβλέπονται δυσμενεῖς διακρίσεις ὡς πρὸς τὰ πολωνικὰ προϊόντα. Ὁ πολωνικὸς λαὸς συνεχίζει νὰ ἀσκῆ πίεσιν κατὰ τῆς κυβερνήσεώς του διὰ τὴν ἐξασφάλισιν μεγαλυτέρας ἀνεξαρτησίας. Ἡ πολιτική μας πρέπει νὰ συνίσταται εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τῶν ἐν λόγῳ προσπαθειῶν καὶ τὴν παροχὴν ἐνισχύσεως πρὸς τὸν λαὸν αὐτόν, ὁσάκις καθίσταται τοῦτο πρακτικῶς ἐφικτόν.

»Δεύτερον, σημασίαν ἐνέχει ὅπως θεωρῶμεν τὴν σοβιετικὴν κυριαρχίαν μεταβατικήν. Οὐδέποτε— εἰς οἱανδήποτε δήλωσιν, διακήρυξιν, συνθήκην ἢ ἄλλως πως— πρέπει νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν σοβιετικὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Εὐρώπην ὡς μόνιμον. Δύο φορὰς—τὸ 1961 καὶ πάλιν τὸ 1962— ἔχω προβῆ εἰς ἐπισήμους διακηρύξεις ὑπογραμμιζούσας τὴν ἐν λόγῳ θέσιν.

»Τρίτον, ὀφείλομεν νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς ἐπιμορφωτικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς δεσμούς, οἵτινες συνδέουν τὴν Πολωνίαν μὲ τὰς ΗΠΑ. Ἐν τῇ προσπαθείᾳ αὐτῇ οἱ ὁμιλοῦντες τὴν πολωνικὴν γλῶσσαν Ἀμερικανοὶ δύνανται να ἀποβοῦν λίαν ἀποδοτικοὶ ἐν προκειμένῳ. Ἐχάρην ἐκ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σπουδαστῶν, καθηγητῶν καὶ τεχνικῶν οἱ ὁποῖοι μεταβαίνουν ἐξ ΗΠΑ εἰς Πολωνίαν καὶ ἀντιστρόφως. Νομίζω ὅτι αἱ ἀνταλλαγαὶ αὐταὶ ἀποβαίνουν ἐποικοδομητικαί.

»Τέταρτον, οἱ ἐκ παραδόσεως ἐπιμορφωτικοὶ δεσμοὶ μεταξὺ Πολωνίας καὶ Δύσεως πρέπει νὰ ἀποκατασταθοῦν καὶ νὰ προαχθοῦν. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἐπίδειξις πνεύματος ὑπομονῆς καὶ κατανοήσεως ἐκ μέρους τῶν συμμάχων μας καὶ ἡμῶν. Πάντως, ὁ ἀντικειμενικός μας σκοπὸς εἶναι μία ἀνεξάρτητος Πολωνία, ἡ ὁποία θὰ προσβλέπη εἰς τὴν Δύσιν συμφώνως πρὸς τὴν μακραίωνα τῆς παράδοσιν τῆς φιλίας μὲ τὴν Δύσιν.

»Ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ κλίματος τῆς σημερινῆς καταστάσεως ἐντάσεως, τὸ προμνησθὲν ἔργον δὲν εἶναι εὔκολον. Δὲν ὑπάρχουν μαγικοὶ μαθηματικοὶ τύποι ἢ φόρμουλαι διὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἀπελευθερώσεως. Δὲν δύναμαι νὰ ὑποσχεθῶ ὅτι θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον. Γνωρίζω ὅμως τοῦτο: Ὀφείλομεν νὰ διατηρήσωμεν ζωντανὴν τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην τῶν φίλων μας εἰς τὴν Πολωνίαν. Γνωρίζω ὅτι ὑπάρχουν ὡρισμένοι οἱ ὁποῖοι θὰ εἴπουν ὅτι ὁ λαὸς τῆς Πολωνίας, ὅσον γενναῖος καὶ ἂν εἶναι, εὑρίσκεται εἰς φυλακὴν ἐκ τῆς ὁποίας δὲν ὑπάρχει διαφυγὴ — ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῆ εἰς αὐτὸν νὰ ἐκφράση τὴν θέλησίν του. Ἡ ἀντίληψις ὅμως αὐτὴ ἀγνοεῖ τὴν κινητήριον δύναμιν τοῦ «μικροβίου τῆς ἐλευθερίας».

»Ὁ Καζιμὶρ Πουλάσκι οὐδέποτε ἐκλονίσθη εἰς τὴν πίστιν του ὅτι ἡ ἐλευθερία θὰ ἐθριάμβευεν εἰς τὸ τέλος. Συμμερίζομαι τὴν αὐτὴν πίστιν. Ἂς ἐνθυμούμεθα ὅτι διέσχισεν ὠκεανὸν διὰ νὰ πολεμήση ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας εἰς ξένην γῆν διότι τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ εἶναι παγκόσμιον καὶ δὲν γνωρίζει ὠκεανούς, σύνορα, οὔτε καὶ περιορισμούς».

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ἡ συνέχεια.

Θὰ ἐκδοθῆ καλλιτεχνικὸν λεύκωμα διὰ τὴν 100ετηρίδα τῆς ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου

Παρὰ μεγάλου ἐκδοτικοῦ Οἴκου ἤρχισε ἡ προετοιμασία, τῆς ἐκδόσεως τοῦ Λευκώματος τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἡ ἔκδοσις αὐτὴ θὰ εἶναι πολυτελὴς μεγάλου σχήματος καὶ θὰ περιλαμβάνη εἰσαγωγὴ στὴν ἱστορία τῆς Ἑπτανήσου, κείμενα τῶν ριζοσπαστῶν, Κ. Λομβάρδου, Ἠλία Ζερβοῦ —Ἰακωβάτου, Γ. Βερύκιου, Δομενεγίνη, Παγᾶ— Βαλαωρίτου, Μομφεράτου καὶ ἄλλων. Μελετήματα: Οἰκονομία- Θέατρο- Γράμματα- Τέχνες- Ἐκπαίδευσις -Πολιτισμός- Μουσική- Λαογραφία- Σάτιρα- Δίκαιον κ.λ.π. Πλῆθος φωτογραφιῶν ἀπὸ τὴν ἱστορίαν καὶ τοὺς ἀγῶνες τῆς Ἑπτανήσου, ἱστορικῶν κειμηλίων, ἐθνικῶν χώρων, τὸ ἱστορικὸ ψήφισμα τοῦ 1850 κ.ἄ. Ὅσοι ἔχουν ἱστορικὰ ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὴν Ἕνωσιν, φωτογραφίες γεγονότων καὶ προσώπων ποὺ διεδραμάτισαν ὁποιονδήποτε ρόλο κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ξένων κατοχῶν παρακαλοῦνται εἴτε νὰ ἀντιγράψουν τὰ κείμενα αὐτὰ καὶ νὰ μᾶς τὰ ἀποστείλουν εἴτε νὰ μᾶς εἰδοποιήσουν σχετικῶς. Ἐπίσης παρακαλοῦνται νὰ μᾶς ἀποστείλουν σχετικὰ ἄνατυπα ἱστορικῶν φωτογραφιῶν. Τὰ ἔξοδα θὰ ἐπιβαρύνουν τοὺς ἐκδότας.

Τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐπιμέλειαν ἀνέλαβε ὁ ἑπτανήσιος λογοτέχνης κ. Σπῦρος Μυλωνᾶς γνωστὸς καὶ ἀπὸ ἄλλας ἑπτανησιακὰς ἐργασίας του καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τῶν «Ἁπάντων» τοῦ Α. Κάλβου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ ἀπευθύνωνται: Σπῦρον Μυλωνᾶν Πανεπιστημίου 65 τηλ. 220.227 Ἀθῆναι.

Ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ
κ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Θὰ δέχεται τοὺς φίλους του καθ' ἑκάστην εἰς τὸ πολιτικόν του γραφεῖον, ΚΟΡΙΝΘΟΥ καὶ ΜΙΑΟΥΛΗ 51 (γωνία)